

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk (przewodniczący)

SSN Marek Dobrowolski (sprawozdawca)

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi W. S.

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie VI ACa [...],
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 21 marca 2019 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 7 stycznia 2019 r. W. S. wniósł sporządzoną osobiście skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki domagając się: stwierdzenia przewlekłości postępowania Sądu Apelacyjnego w [...] polegającej na nierozpoznaniu wniosku o wznowienie postępowania w sprawie VI ACa [...], a także podjęcia działań dyscyplinarnych przeciwko sędziom, którzy nie podjęli właściwych działań w celu wyznaczenia terminu do rozpoznania skargi o wznowienie postępowania.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że w dniu 28 września 2018 r. złożył do Sądu Apelacyjnego w [...] wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] VI Wydział Cywilny z dnia 29 czerwca 2018 r., sygn. akt VI ACa [...], który zdaniem skarżącego do chwili złożenia skargi nie został rozpatrzony, a nawet nie wyznaczono terminu rozprawy. W jego opinii należy więc uznać, że postępowanie w opisywanej sprawie trwa dłużej niż jest to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych,

które są istotne dla jej rozstrzygnięcia. Ponadto przyczyną takiego stanu rzeczy w ocenie skarżącego jest fakt, że w [...] „S.” w L. i [...] Związku [...] działa zorganizowana grupa przestępcza, która ma do swojej dyspozycji sędziów, prokuratorów i policjantów, jednak skarżący nie wskazał wprost jakie działania tych osób miałyby opóźniać postępowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych (tzw. przymus adwokacko - radcowski), przy czym wymogu tego nie stosuje się w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (art. 87¹ § 2 i 3 k.p.c.). Przymus adwokacko - radcowski stosuje się więc także do rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy skargi na przewlekłość postępowania uregulowanej w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75). Skarga sporządzona przez samą stronę, pozbawioną zdolności postulacyjnej, jest z mocy ustawy niedopuszczalna (zob. zasada prawna - uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2004 r., III SSP 42/04, OSNP 2005 nr 5, poz. 71, także: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2017 r., III SPP 32/17, LEX nr 2310104).

Przedmiotowa skarga na przewlekłość postępowania wniesiona przez stronę osobiście, ze względu na powyższy wymóg oraz brak okoliczności uzasadniających zastosowanie art. 87¹ § 2 k.p.c., dotknięta jest brakiem nieusuwalnym, co powoduje konieczność jej odrzucenia bez wzywania do uzupełnienia tego braku na podstawie art. 370 w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. oraz w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o

skardze.

Ze względu na powyższe, w szczególności z uwagi, że skarżący naruszył określony w art. 87¹ § 1 k.p.c. wymóg, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.